MOSTRA CULTURAL

A.Y., artista, Istanbul

Il·lustració de Carole Hénaff

Hi havia un anunci a la televisió fa anys, potser un anunci americà o europeu, que havia estat traduït directament al turc. Ni tan sols recordo de quin producte era —un perfum, un xampú? Feia publicitat d'algun estil de vida bohemi, en el que hi havia un home jove. La veu en *off* deia: quan va ser l'última vegada que vas fer una maleta a l'atzar i vas anar a l'aeroport, sense saber a on volar? Fes-ho: ves a l'aeroport i tria una destinació a l'atzar i deixa que la teva vida bla, bla, bla. Hi va haver una indignació silenciosa entre els espectadors, recordo. Tothom pensava: però com aconseguirà el visat?? Triga setmanes! I potser ni tan sols li'n concediran un!

Aquest sentiment d'indignació pel fet que el món pertany a europeus, americans, però no a nosaltres. Encara que també tinguem diners i un bitllet d'avió.

En turc diem: "İt ite, it kuyruğuna".

Literalment, vol dir: De gos a gos, de gos a la seva pròpia cua.

Volent dir: El gos gran borda al gos petit fins que, el més petit de tots, al final de la fila, li borda a la seva pròpia cua.